

ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ

Από τις απαντήσεις σου προβάλλει μια βαθιά ανάγκη για σύνδεση, μαζί με την αίσθηση ότι αυτή η σύνδεση δεν είναι πάντα εύκολη. Σαν να υπάρχει ένας μικρός κόμπος που δεν λύνεται — και, αντί να φωνάζεις, τον κουβαλάς.

Δεν δείχνεις να φοβάσαι τη σύγκρουση, αλλά φαίνεται ότι κουβαλάς ένα είδος ευθύνης για το πώς εξελίσσονται τα πράγματα. Αναρωτιέσαι για τον δικό σου ρόλο, αναλαμβάνεις, προσπαθείς να εντοπίσεις το πρώτο ουσιαστικό βήμα που θα έκανε τη διαφορά. Όμως ίσως δεν είναι πάντα ξεκάθαρο το τι φταίει — ή πού να εστιάσεις πρώτα.

Είναι σαν να βλέπεις καθαρά τα μικρά κομμάτια, αλλά να μην έχεις εύκολα την απόσταση να δεις τη συνολική εικόνα. Ή να μην προλαβαίνεις. Ή να μην σου δίνεται ο χώρος.

Μοιάζει να έχεις έναν εσωτερικό διάλογο που σε κάνει να αμφιβάλεις. Όχι γιατί δεν ξέρεις τι νιώθεις, αλλά γιατί αναρωτιέσαι πώς θα ακουστεί, πώς θα ληφθεί, αν θα γίνει κατανοητό. Κι έτσι μπορεί να σωπαίνεις, όχι γιατί δεν θέλεις να εκφραστείς, αλλά γιατί μερικές φορές μοιάζει πιο ασφαλές.

Υπάρχει μέσα σου μια προθυμία να δεις και την άλλη πλευρά — να ακούσεις τον άλλον, να μπεις στα παπούτσια του. Αλλά ίσως, στο μεταξύ, ξεχνάς λίγο τα δικά σου. Ή τουλάχιστον δεν τα βάζεις πρώτα.

Δεν σου λείπει η πρόθεση, ούτε η συνείδηση. Αυτό που ίσως ζητάς τώρα είναι απλοποίηση. Ένα ξεκαθάρισμα του μέσα σου, ένα σταμάτημα των επαναλήψεων που σε κουράζουν. Κάτι να σε τραβήξει λίγο πιο έξω από τον φαύλο κύκλο.